

מתוק מדבש

כניסת השבת – 17.18
יציאת השבת – 18.26
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 19.02
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 16.18 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
'ידור חי פאתר קולף הלפון'

שבת קודש 15.30- שיעור 16.30 – מנחה.
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
ברוכים הבאים בשבת ה'!

שנה עשירית - גיליון 387
פרשת פקודי תשפ"ד

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפת אחים' אצט אולפן
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

אלה פקודי המשכן (לח', כא')

מובא בתנחומא: אמר משה 'יודע אני שישראל רוננים אחרי, התחיל משה לעשות חשבון עמהם... עמד ותמה היכן אלף שבע מאות שבעים וחמש?... מיד האיר הקב"ה את עיניו, תלה עיניו וראה שהיו עשויים ויום לעמודים' חידוש נפלא הביא הרב נתנאל רוזנבלט (נר לשולחן שבת): משה רבינו רצה לתת דין וחשבון ולכן נאמר 'אלה פקודי המשכן' שעולה בגימטריה 651. אבל כאשר עשה חשבון ראה כי המילים 'ארחץ בנקיון כפי' עולות למניין 627 והקב"ה האיר ה' עיניו וראה את ה'וים', האות 'ו' במילוי היא 12 ושני וים הם 24. הרי לנו יחד 651! שזה בדיוק 'ארחץ בנקיון כפי' והוכח כי משה רבנו נהג בנאמנות ובניקיון כפיים. *מתוק מדבש!*

ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר לאדן (לח', כז')

כתב 'בעל הטורים': מאת אדנים - כנגד 'מיוסדים על אדני פז' (שיר השירים) וכנגדם תקנו ק' ברכות בכל יום. ולמדנו מכאן שכשם שאדני המשכן היו הבסיס לקיום המשכן כך הברכות הם הבסיס לקיום העולם.

ובעניין 'בסיס' להלן סיפור מופלא על רבנו יעקב

אבוהצירא זיע"א ('חכמה מקדם' הביא הרב נתנאל יוסיפון שליט"א): פעם אחת בעקבות גירושין של בני זוג (ל"ע), פרצה מריבה גדולה בין משפחות הבעל והאישה. המשפחות פנו לבית הדין שיפסוק אצל מי יגדל הילד המשותף. בית הדין פסק שהילד יגדל אצל האם, אך משפחת האב סירבה לקבל את הדין, והמריבה הפכה לקטטה של ממש.

בעקבות זאת, החליטה האם לפנות ל'אביר יעקב' שיושיע אותה ויאשר את פסק הדין. פנתה האם לביתו של רבי יעקב, ושם נאמר לה שהרב יצא לפני זמן קצר לכפרי הסביבה. באותם ימים, היו שודדים בדרכים, והסכנה הייתה גדולה. בכל זאת, מיהרה האישה לצאת לדרך, והשיגה את רבי יעקב ושמשו.

גוללה האישה את סיפורה, בעוד השמש מזרז אותה מפני סכנת השודדים. אך הרב מאזין לדבריה ברוב קשב, ואף שואל שאלות וסבלנותו של השמש הלכה ופקעה. לבסוף התיישב הרב לכתוב פסק דין, והשמש יצא מדעתו.

ניגש השמש וביקש שימהרו לעיר הקרובה, ושם יכתוב הרב את פסיקתו, מפני הסכנה הגדולה. השיב ה'אביר יעקב' – 'סכנה?! הסכנה היא במקום שבו מטים משפט' רק כשסיים הרב לכתוב את פסק ההלכה, ומסר אותו לאישה, הסכים להמשיך במסע.

מובא במשנה (אבות א', יח) 'רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלושה דברים העולם עומד: על הדין ועל האמת ועל

השלום, שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם' לאור זאת ברור, שכל פגיעה בסמכויות בית הדין וסילוף המשפט, ממוטט את יסודות העולם העם והחברה, ומהווה סכנה גדולה. וכפי שנאמר ב'פתח אליהו' 'משפט עמודם דאמצעיתא'.

רבי יעקב אבוהצירא זיע"א מלמד אותנו שיעור מעשי בחשיבות הגדולה שיש למשפט צדק. הוא מזדרז לכתוב פסק דין להשיב הצדק על תילו, ומלמד בכך את האחריות שיש לרב להשיב לכל הפונים עליו בשאלות תורניות, ועל חשיבות הזריזות בעניין. יתר על כן מלמד הרב שהסכנה נמצאת בעיוות הדין יותר מאשר הסכנה הפיזית. ולכן אנו מתפללים 'השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה' וע"י כך 'הסדר ממנו יגון ואנחה'. *מתוק מדבש!*

ובניין 'סילוף דברים' מילתא דדבחותא

הילד מוסיקו מספר למורה: 'בחצר הלפון בקצו ee אפרוחים וכולם מאכלים'.

המורה, שהיה יאני שרף, כואס מאד, מציף אותו מהכיתה ואומר לו נחמתי יבוא עם אבא שלו.

למחרת הילד מציץ לבית הספר עם אביו והמורה מבקש ממנו שיעיד לאבא שלו את מה שהוא אמר לו.

'בקצו הלפון ee אפרוחים וכולם יאני' אמר הילד. והמורה צועק: 'מוסיקו, למה אתה מסקר? אתחול אחת מאכלים'.

'נכון' צונה הילד 'אבא בינתיים הט פתחו את הציני'.

וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אותם משה (לט', מג')

מובא בתורת כהנים: 'ויברך אותם משה - מה ברכה ברכן? אמר להם, תשרה שכינה במעשה ידיכם. רבי מאיר אומר, כך ברכן, ה' אלוקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים, והם אמרו לו, ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו וגו'...' ויש לשאול: מה השייכות של ברכה זו של 'יוסף עליכם ככם אלף פעמים' לבניין המשכן, שברכן משה בזה?

מתרץ נפלא ראש ישיבת 'עטרת שלמה' הגאון הרב חיים פיינשטיין שליט"א (מערכי תורה): 'ונראה לבאר בזה, דהנה הפסוק אומר (שיר השירים) 'הנה מטתו שלשלמה', וכן כתוב שם 'אף ערשנו רעננה' וביאר רש"י (שם) שבית המקדש נקרא כן, משום שהוא המקום שבו מתברכים עם ישראל לפרייה ורבייה.

ולפי זה הרי מבואר היטב שבעת בניין המשכן, משה בירכם שיוסף ה' עליהם אלף פעמים, שהרי בהשלמת הקמת המשכן נשלם הקמת המקום שבו מתברכים עם ישראל לפרייה ורבייה, ועל כן הוא מברכם שירבו מאוד בברכת 'יוסף עליכם ככם אלף פעמים' *מתוק מדבש!*

הלכה קצרה לקראת פורים:

השומע מקרא מגילה ברדיו אינו יוצא ידי חובתו, אפילו כששומע על ידי שידור חי... שהקול הנשמע דרך הרדיו איננו הקול של האדם המדבר עצמו, אלא הוא קול אחר המשודר על ידי זרם חשמלי באמצעות ממברנא שקולטת הקול ומשדרת... ואפילו אם מהרהר בזה מתוך מגילה כשרה.

השומע ברכות המגילה ברדיו אינו עונה אמן, אבל אם שומע הברכות בשידור חי, עונה אמן. וכן השומע ברכות דרך הטלפון עונה אמן. אבל אינו יוצא ידי חובה, שאין האדם שומע את הקול ממש, אלא תנוודות ממברנא שנוצרו על ידי המדבר למכשירים אלו, והתנוודות מועברות באמצעות זרם חשמלי. (ילקוט יוסף מועדים, עמ' רפז)

רעיון וסיפור - מה אתה סופר?

נפתח במילתא דגדיחותא:

יהודי בשם ראובן הולך בעיר שנה לא, הוא פונה לאחד הצופרים וקובע: 'סליחה, אתה יודע אולי איפה זה רחוב הכסף?' לא יודע' עונה האיש וראובן צועק עליו 'אם אתה לא יודע אז למה אתה לא יודע?'

אלה פקודי המשכן... (לח' א')

אומר 'אור החיים' הקדוש זיע"א: כל מקום שנאמר 'אלה' פוסל את הראשונים. ומה הכתוב כאן בא לפסול? כתב 'אור החיים': 'כי כל מה שימנה אדם מקניינים המדומים, אין מניינו מניין... אבל מניין זה עומד לעולם, והטעם להיות מניין המשכן המופלא, אשר שכן שם אלוהי עולם' הדבר היחידי שראוי לאדם למנות בעולם הזה הוא 'פקודי המשכן' דהיינו מניין של דברים שבקדושה כגון: כמה כסף תרמתי לצדקה? כמה זמן קבעתי לתורה? כמה זמן התפללתי? וכו'...

ואומר 'אור החיים' שלכן נקרא שמו 'ממון' נוטריקון 'מה מונה?' כלומר מה לך למנותו?

ורבנו ה'בן איש חי' זיע"א הביא על כך משל נפלא: אבא אחד שאל את בנו: 'עשר ציפורים היו על הגג, צייד אחד ירה ופגע באחת מהן, כמה ציפורים נשארו?' ענה הבן 'ציפור אחת'

אמר האב: 'טעית בני - אם אחת מתה נשארו תשע' אמר לו הבן: 'מחילה אבא, כשהצייד ירה כל התשע התעופפו והיחידה שנשארה על הגג היא זו שמתה'...

המן קיבל חיבוק ונשיקה...

והנמשל: כל חייו של האדם הוא מנסה לירות ולצוד כסף, הנאות, זמן להנאות גופו, אבל בסוף חייו הממון והזמן מתעופפים כנגדו.

הממון והזמנים היחידים שנשארים לאדם גם אחרי מותו, הם 'פקודי המשכן' דהיינו הממון והזמנים שהוא השקיע על דברים שבקדושה.

וזהו אחד הדברים היסודיים החשובים בחינוך - מה אתה סופר? מה באמת חשוב לך?

ובעניין זה סיפר רבי יעקב גלינסקי זצ"ל ('רבי יעקב אומר') על אחד מראשי ההסתדרות של מדינת ישראל שעזב את הדת ואת חינוך אבותיו. באחד הימים הוא הלך לשחות בים ובלי לדעת איך ולמה הוא החל להיסחף ונקלע למערבולת וזעק לעזרה... המציל שהבחין בו מיהר לשחרר את סירת ה'חסקה' שלו ולשוט לעברו. והנה, כאשר התקרב אליו הוא שומע את האיש צועק 'אני לא חוזר בתשובה...' אני לא חוזר בתשובה!'

משך המציל את האיש העלהו על הסירה, האיש השתעל והקיא את מי הים שנכנסו לריאותיו אך הוא זכה לחיים. כאשר שבה אליו רוחו פנה אליו המציל ושאל אותו 'מה זה היה מה שצעקת שאתה לא חוזר בתשובה?'

האיש היה נבוך אבל הוא חש שהוא חייב תשובה למיטיבו והסביר: בצעירותי הייתי חרדי, בן למשפחת חסידי סלונים, אבל רוחות ההשכלה שאבו אותי ונתקו אותי מדרך התורה, החלטתי לעלות לארץ ישראל ולהתיישב בקיבוץ... אבא שלי ראה לאן מובילים הדברים ואמר לי 'יוס'ל, אתה עולה כעת לארץ ישראל ואנו נפרדים, מי יודע אם אזכה לראות אותך שוב, אנא בא איתי אל הרבי מסלונים ותתברך מפיו' האמת שאני לא הייתי בכלל בקטע של דת וברכות, אבל אתה יודע אבא זה אבא, והרגשתי שזו ממש הצוואה שלו, הלכנו לרבי, הייתי כבר פוקר לגמרי אבל לכבוד הרבי חבשתי כיפה ונכנסתי אל הרבי, הוא הסתכל אלי בעיניו הטובות ומלאות האהבה ואמר לי 'בני אני יודע שנסחפת למחוזות רחוקים, אבל שורשיך קדושים וטהורים... ואני מבטיח לך שאתה לא תמות בלא תשובה!'

יצאתי מן הרבי, תלשתי את הכיפה מראשי ומאז לא נפגשנו עוד... לא אבא ואני, לא הרבי ואני ולא הכיפה ואני... והנה כעת, כאשר נסחפתי בים הרגשתי על סף מוות (רח"ל) אבל לא רציתי למות ולכן צעקתי שאני לא חוזר בתשובה... כי הרי הרבי הבטיח שלא אמות בלא תשובה... וכפי שאתה רואה זה ממש עזר, ניצלתי ממות...

אחים יקרים! תראו עד כמה יהודי יכול לחיות בסתירה פנימית, הוא חי בהצהרה שהוא לא מאמין בקב"ה ומצד שני הוא מאמין בדברי הצדיק. כיצד זה יתכן?

התשובה היא נוקבת עד תהום: באמת אין יהודי שלא מאמין בקב"ה, אלא מה, הוא אומר שהוא לא מאמין כדי להשתיק את מצפונו וכדי שהוא יוכל לחיות חיים בלי חשבון, חיים מלאי תאוות, חיים ללא הגבלות של איסורי תורה, שבת, מאכלות אסורים וכו'... אבל בנקודת הלב הפנימית אין יהודי שלא מאמין...

ולסיום אחים יקרים! חשוב שנזכור, לא משנה עד כמה יהודי/ה נסחפו בים החיים, הם צריכים לזכור שהקב"ה 'סופר אותם' כמו שסופרים כל דבר שבקדושה. ומוכן לקבל אותם בחזרה.

וגם אם יש סימני שאלה בדרך יש תמיד את מי לשאול איך מגיעים לכל יעד? רבנים, הורים וכו', וכמו שנאמר: 'עשה לך רב והסתלק מן הספק'.

בהצלחה... *מת מילד ומבורק!*

לע"נ: אבי מורי ממוסס בן גזרה ז"ל ואמי מורתני גיטה בת מנטה ז"ל מו"ר הרב דוד משה בן נעימה זצ"ל (ז' אדר) / מו"ר חמי עמרם בן רחל ז"ל יעקב בן רבקה ז"ל / תמר בת מו"ל ז"ל / מימון טפירו בן מו"ל טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחה: מכלוף מיכאל בן לואיז - רפ"ש / דקל מלכה - להצלחה עופרי בת רחל - להצלחה / סוזן בת ימנה - רפ"ש דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה אורי ישראל - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש